

F. t. l. om boligbyggeri.

som erlagte prioritetsafdrag og prisudviklingen giver mulighed for.

Af hensyn til sikkerheden for statslånene i ejendommen og beboernes indskud foreslås panteretten dog begrænset således, at statslånet i ejendommen ikke bliver placeret yderligere end 90 pct. af ejendommens vurderingssum.

Til kap. XVI. Særlige bestemmelser.

Til § 116.

Bestemmelsen svarer til 1955-lovens § 75.

Til § 117.

Stk. 1 svarer til 1955-lovens § 76, stk. 1. Selv om „sygekassegrænsen“ ikke efter forslaget har betydning for tildeling af huslejetilskud, jfr. § 71, er det nødvendigt at præcisere begrebet *mindrebemidlet*, der som hidtil anvendes i reglerne om statslån og statsgaranti for lån til boligbyggeri.

Reglerne i stk. 2 er nye. Efter de gældende regler må en boligtager for at blive betegnet som *mindstbemidlet* højst have en skattepligtig indkomst svarende til $\frac{2}{3}$ af „sygekassegrænsen“ eller i øjeblikket ca. 9 000 kr. — varierende efter i hvilken landsdel vedkommende bor — med et tillæg pr. barn af samme størrelse som ved beregningen af „sygekassegrænsen“.

I forslaget er der nu som grænse fastsat et ensartet beløb for hele landet — 9 000 kr. — med tillæg af 600 kr. pr. barn, hvilket svarer til det børnetillæg, der foreslås anvendt i forbindelse med reglerne om huslejetilskud, jfr. § 71. Samtidig er der i lighed med reglerne om huslejetilskud foreslået en særlig aftrappingsordning for den huslejenedsættelse, som reglerne om tilskud til byggeri for mindstbemidlede giver mulighed for, jfr. bestemmelserne i § 106.

Til § 118.

Bestemmelserne svarer til 1955-lovens § 77.

Til § 119.

Bestemmelsens stk. 1 svarer til 1955-lovens § 78, men overgangsperioden er begrænset til 2 år. Reglen giver ikke adgang til at fratage folke- og invalidepensionister tilskud, så længe de opfylder de økonomiske betingelser, selvom kommunalbestyrelsen måtte skønne, at andre folke- eller invalidepensionister har et større behov for tilskud, jfr. bemærkningerne til §§ 77-79.

Om overgangsregelen i stk. 2 henvises til bemærkningerne vedrørende § 106.

Til § 120.

Efter de tidligere byggestøttelove har boligministeren været bemyndiget til at fastsætte vil-

kårene for statslåns fortsatte indestående efter ejerskifte af parcel- og rækkehus. Boligministeren har i overensstemmelse hermed ved cirkulære af 7. februar 1958 fastsat vilkårene for statslån efter ejerskifte således, at vilkårene i det store og hele kommer til at ligge på linje med vilkårene for statslån bevilget efter den nugældende byggestøttelovs kap. V A.

En generel undtagelse fra denne regel er de tilfælde, hvor ejendommene overdrages til mindrebedilede og børnerige købere.

Ved overdragelse til denne persongruppe har man i overensstemmelse med 1955-lovens § 79 opretholdt adgangen til ydelsesnedsættelse for statslån efter de respektive bevillingsparagraffers nærmere bestemmelser.

Man er herved kommet i den situation, at ydelsesnedsættelse respektive bevilling af driftstilskud og huslejetilskud efter 1954- og 1955-lovene vil få væsentlig forskellig betydning, alt efter hvilken bestemmelse statslånet er bevilget, ligesom man i de tilfælde, hvor der er bevilget statslån efter 1955-lovens kap. V A eller driftstilskud efter samme lovs § 10, stk. 2, ikke har kunnet bevilge huslejetilskud til husstande, der i øvrigt opfylder betingelserne derfor.

Efter den foreslåede formulering vil man imidlertid i stedet for ydelsesnedsættelse for statslånene ved ejerskifte fremtidig kunne bevilge m²-tilskud og huslejetilskud og derved ligestille subventionerne til i øvrigt ensartede persongrupper, uanset efter hvilken bestemmelse der er bevilget statslån eller tilskud.

Til § 121.

Den foreslåede bestemmelse tager sigte på den „totalprojekteringsordning“, som blev indført i 1951, hvorefter ansøgning om lån til større boligbyggeri først indsendes med skitseprojekt til forhåndsgodkendelse. Derefter tager ministeriet stilling til, hvorvidt sagen bør nyde fremme, og i bekræftende fald bestilles totalprojekt, samtidig med at der fra ministeriet bevilges lån til delvis dækning af projekteringsudgifterne. Dette forhåndslån udgør normalt 80 pct. af projekteringsudgifterne.

Gennem denne ordning har man opnået at få skabt et bedre udbudsmateriale, at bekæmpe ændringer i projektet under byggeriets gang, at begrænse investeringer i projekter, som må opgives og at skabe et beredskab af projekter, som kan igangsættes til de tidspunkter, da byggesituationen tilsigter dette. Endelig lettes ministeriets tekniske kontrol med byggeriet, ligesom man på et tidligt tidspunkt, hvor der endnu ikke er investeret store beløb i projekteringen, vil kunne stille de krav om